

Labuť

Tomáš Kočko

1. V Rožnově smutnou labuť mají,
a ta labuť klobe náš mladý čas,
a hodiny bijú, odbíjajú,
chvojú čeká na nás,
chvojú čeká na nás.
2. Maměnka vždycky o ní snili
a říkali: to není enem tak,
přijede jednúc v istej chvíli
spanilý princ a šiml bílý, ta labuť není pták,
spanilý princ a šiml bílý, ta labuť není pták.

R: Rok co rok v parku vyhrávají
a labuť myslí: to je on,
prapory zlaté nad ním vlajú,
vojáci krásně vyhrávají
a krásně bije zvon, a krásně bije zvon.

3. Rok co rok čeká ta labuť bílá,
lekníny klobe u vody,
čeká jak věrná, trpělivá milá,
a nikdo nepřichodí.

R: Měl sem já též jednu milú,
navždy ju zaklel černý mrak,
nechajte ňa tam aspoň chvílu
hladit tu smutnou labuť bílú,
my oba víme, co a jak,
my oba víme, co a jak.